



## บทอ่านที่ 1

อสค 47:1-9,12

ในครั้งนั้น เขานำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระวิหาร ข้าพเจ้าเห็นน้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระวิหารด้านตะวันออก เพราะพระวิหารหันหน้าไปทางทิศตะวันออก น้ำนี้ไหลลงมาจากใต้ด้านขวาของพระวิหาร ทางทิศใต้ของพระแท่นบูชา เขานำข้าพเจ้าออกไปทางประตูด้านเหนือ และพาข้าพเจ้าอ้อมภายนอกจนถึงประตูชั้นนอกซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ข้าพเจ้าเห็นว่าน้ำนี้ไหลออกมาทางด้านขวา ชายผู้นั้นเดินออกไปทางตะวันออก ถือเชือกวัดและวัดระยะทางหนึ่งพันศอก เขานำข้าพเจ้าลุยน้ำข้ามไป น้ำลึกเพียงต่าม เขาวัดระยะทางอีกหนึ่งพันศอกแล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำข้ามไป น้ำลึกถึงเข่า เขาวัดระยะทางอีกหนึ่งพันศอกแล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำข้ามไป น้ำนั้นลึกถึงบั้นเอว เขาวัดระยะทางอีกหนึ่งพันศอก บัดนี้เป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้าลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำสูงขึ้นเป็นน้ำที่ต้องว่ายข้าม เป็นแม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้ เขากล่าวข้าพเจ้าว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ท่านเห็นไหม” เขาจึงนำข้าพเจ้ากลับมาที่ฝั่งแม่น้ำ เมื่อข้าพเจ้ากลับมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นต้นไม้จำนวนมากบนฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก เขาบอกข้าพเจ้าว่า “น้ำนี้ไหลไปทางทิศตะวันออก ลงไปถึงลุ่มแม่น้ำจอร์แดน เข้าไปในทะเล เมื่อไหลเข้าไปในทะเล ก็ทำให้น้ำทะเลจืด แม่น้ำนี้ไปถึงที่ใด สิ่งมีชีวิตที่เคลื่อนไหวในน้ำก็จะมีชีวิต...”

## พระวรสาร

ยน 5:1-3ก,5-16

หลังจากเหตุการณ์เหล่านี้ ก็มาถึงวันฉลองวันหนึ่งของชาวยิว พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ที่กรุงเยรูซาเล็ม ใกล้กับประตูแกะ มีสระชื่อเป็นภาษาฮีบรูว่า เบธเสดา มีระเบียงล้อมรอบอยู่ห้าด้าน ตามระเบียบเหล่านี้ มีผู้เจ็บป่วยนอนอยู่เป็นจำนวนมาก เช่น คนตาบอด คนง่อย และคนเป็นอัมพาต ที่นั้นมีชายคนหนึ่งป่วยมาสามสิบแปดปีแล้ว พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นเขาอนอนอยู่ และทรงทราบว่าเขาป่วยมานาน จึงตรัสแก่เขาว่า “ท่านอยากหายป่วยไหม” ผู้ป่วยนั้นตอบว่า “ท่านขอรับ ไม่มีใครช่วยจุ่มข้าพเจ้าลงในสระเมื่อน้ำกระเพื่อม พอข้าพเจ้ามาถึง คนอื่นก็ลงไปก่อนแล้ว” พระเยซูเจ้าจึงตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้น ยกแคร่ที่นอน และเดินไปเถิด” ชายผู้นั้นก็หายเป็นปกติทันที เขายกแคร่ที่นอน และเริ่มเดินไป

วันนั้นเป็นวันสัปดาห์โต ชาวยิวจึงพูดกับชายที่หายป่วยนั้นว่า “วันนี้เป็นวันสัปดาห์โต ท่านแบกแคร่ที่นอนไม่ได้” เขาจึงตอบว่า “คนที่รักษาข้าพเจ้าให้หายป่วยบอกข้าพเจ้าว่า ‘จงยกแคร่ที่นอน และเดินไปเถิด’” เขาเหล่านั้นถามว่า “คนนั้นเป็นใคร คนที่บอกท่านให้ยกแคร่ที่นอน และเดินไป” แต่ชายที่หายป่วยไม่รู้ว่าเป็นใคร เพราะพระเยซูเจ้าเสด็จเข้าไปในหมู่ประชาชนที่อยู่ที่นั่นแล้ว...



เมื่อเราเริ่มคิดล้างบาป เราประกาศสิ่งที่ปีศาจและกิจกรรมของมันเป็นอย่างสิ้นเชิง บาปกำเนิดถูกชำระล้างหมดสิ้นไป วิญญาณของเราชาวสะอาดุดังผ้าขาวที่เราได้รับ เรายังรับเทียนซึ่งเป็นแสงสว่างแท้ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า...ชีวิตทุกวันนี้ของเรา เราให้ใครเข้ามาครอบครอง พระเยซูเจ้าหรือปีศาจ จิตวิญญาณของเรา ยังชาวสะอาดอยู่หรือไม่ และใจของเรายังสว่างไสวด้วยแสงแห่งความจริงหรือไม่ หรือว่ามีมดมนไปด้วยอิทธิพลของโลกนี้ มหาพรตนี้ อะไรที่ไม่ดีจึงพยายามถอดถอนออกไปจากชีวิตของเรา แม้ในเรื่องเล็กน้อย เราจะได้หายจากโรคฝ่ายวิญญาณเสียที

อังคาร

12  
มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 4

เทศกาลมหาพรต

อสค 46:1-2,3-4,

5-6,7-8

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4